

## Die blinde kerk

Dit is so maklik om die vanselfsprekende mis te kyk. Wat is noodsaaklik en wat is oulik?

Die Eggenoot spreek die eggenote aan: Die noodsaaklike sien jy nie raak nie (vs 7). Jy gebruik dit – maar verkeerd.

Nou gaan God dit wegvat. Sy moet daarsonder klaarkom. Sy was so besig met die “lekker” van ander godsdienste (vs 4) dat sy die noodsaaklike nie waardeer het nie.

Dit is amper ondenkbaar dat God sy genade kan terughou. Dit is egter wat Hy hier doen. Hy maak sy eggenote sonder glimlag, sonder vreugde. Hy maak haar honger en naak.

Waarom? Sy wil nie luister nie! Sy is so besig met eie plesiere dat sy haar eie Eggenoot vergeet. Uit die oog, uit die hart! Dis nie God se skuld nie! Sy het gekies en moet nou die gevolge dra. Sy, en veral die kinders, ly.

Die profeet sê wat die Here sê. So het elkeen van ons – kind, lidmaat – die stem van die Eggenoot. Ons kan hoor, maar luister ons? Is ons Vader nie besig om al ons voorregte weg te neem nie? Waardeer ons die vanselfsprekende?

Ek moet besef: Ek moet luister en praat as ons kerk swaarkry omdat ons ons rug op die Here draai. Dit gebeur nie noodwendig dat ons doelbewus ongehoorsaam wil wees nie. Ons kan egter so besig wees met die blink en die mooi en die oulik dat ons Eggenoot op Wie ons moet fokus, vergeet.

Sy terughou van voorregte is ’n liefdesdaad! Ons kan nie die volmaakte vir die blink verruil nie!

*Sing: Psalm 38-1:17*

*Dr. HF (Hennie) van Wyk (Bloemhof/Christiana)*